

แก้ทุกจริต “ คติฐานสอง ”

ฐาน
10

ฐาน
2

ชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

คำนำ

ระบบการคิด ที่สร้างปัญหาให้แก่สังคมคือระบบการคิดที่ไม่สามารถแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันให้ได้อย่างชัดเจน โดยมักจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก เห็นแก่ประโยชน์ของเครือญาติ และพวกพ้องสำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ ระบบการคิดดังกล่าวจึงเป็นต้นเหตุสำคัญที่จะนำไปสู่การทุจริต

การจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3 มุ่งหวังที่จะแก้ปัญหาการทุจริต โดยการปลูกฝังให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประชาชนทั่วไปมีหลักคิดในการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก และไม่นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน อันเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 - 2560) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลูกและปลูกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนไทยในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

สำนักงาน ป.ป.ช. คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหการทุจริต เพื่อความสงบสุขของสังคมและประเทศชาติต่อไป

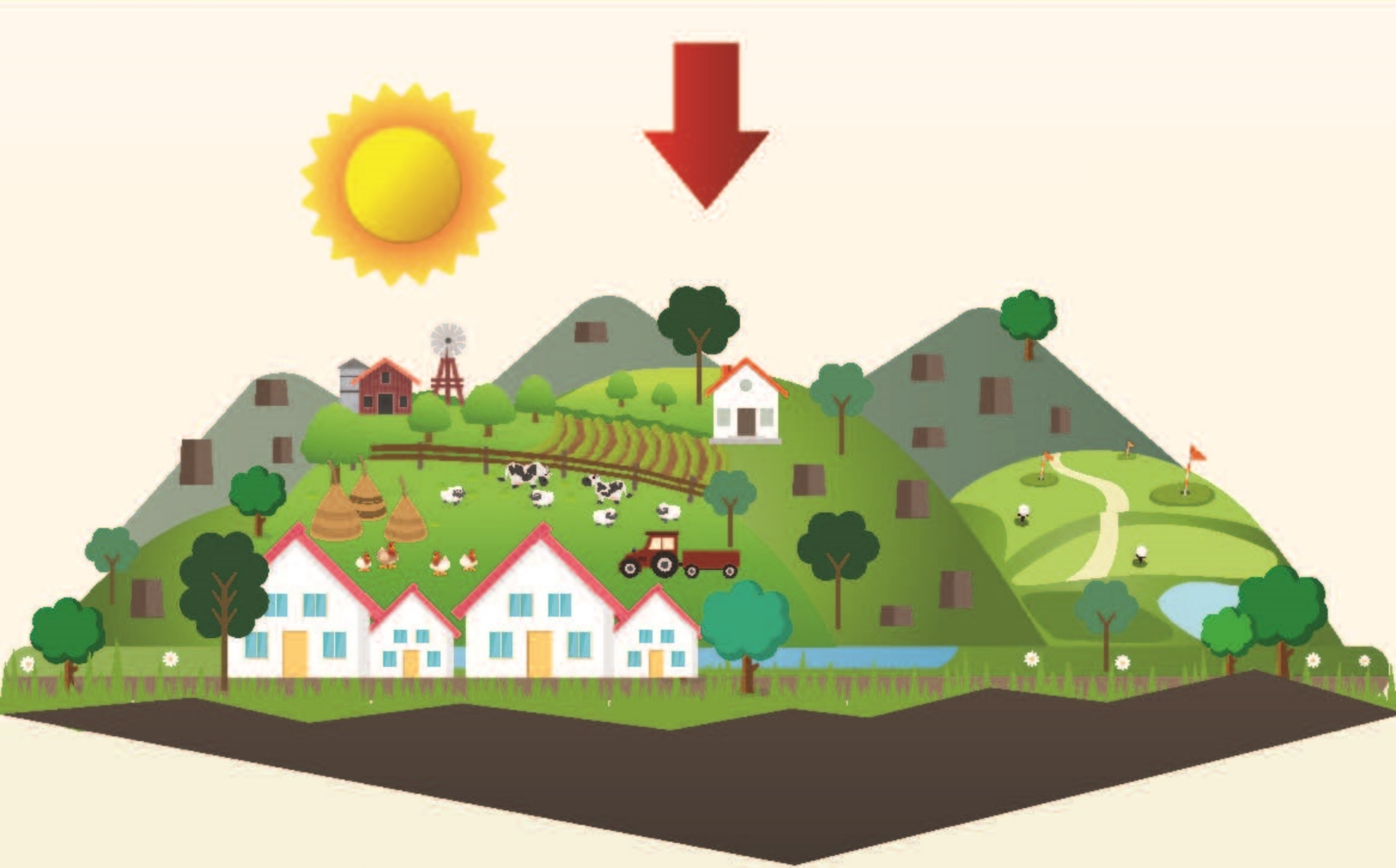
สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ
สำนักงาน ป.ป.ช.

สารบัญ

	หน้า
● ความหมาย การขีดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	4
● รูปแบบ การขีดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	6
● ความสัมพันธ์ระหว่าง การขีดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์ส่วนรวม จริยธรรม และ การทุจริต	8
● กรณีตัวอย่าง	10
● หลักคิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม <ul style="list-style-type: none"> ■ ระบบคิดฐานสิบ (Analog) ■ ระบบคิดฐานสอง (Digital)	16
● คิดแบบไหน.....ไม่ทุจริต	30
● แนวทางแก้ไขการทุจริต โดยหลัก 3 ป. (ปราบ, ป้อง และ ปลุก)	34
● ถึงเวลาที่เราต้องเลือก	42
● สรุป	46

“ การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า หรือ การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ เพื่อเข้าครอบครองที่ดินเพื่อปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน ล้วนเป็นการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนทั้งสิ้น ”

สิ่งใกล้ตัวที่เราพบเห็นกันอยู่บ่อยครั้ง ที่คนบางคนเอาประโยชน์
ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว แต่ส่งผลกระทบต่อประชาชน
ส่วนรวมเป็นอย่างมากก็คือ **การรुक้าพื้นที่ทางเดินเท้า (Footpath)**

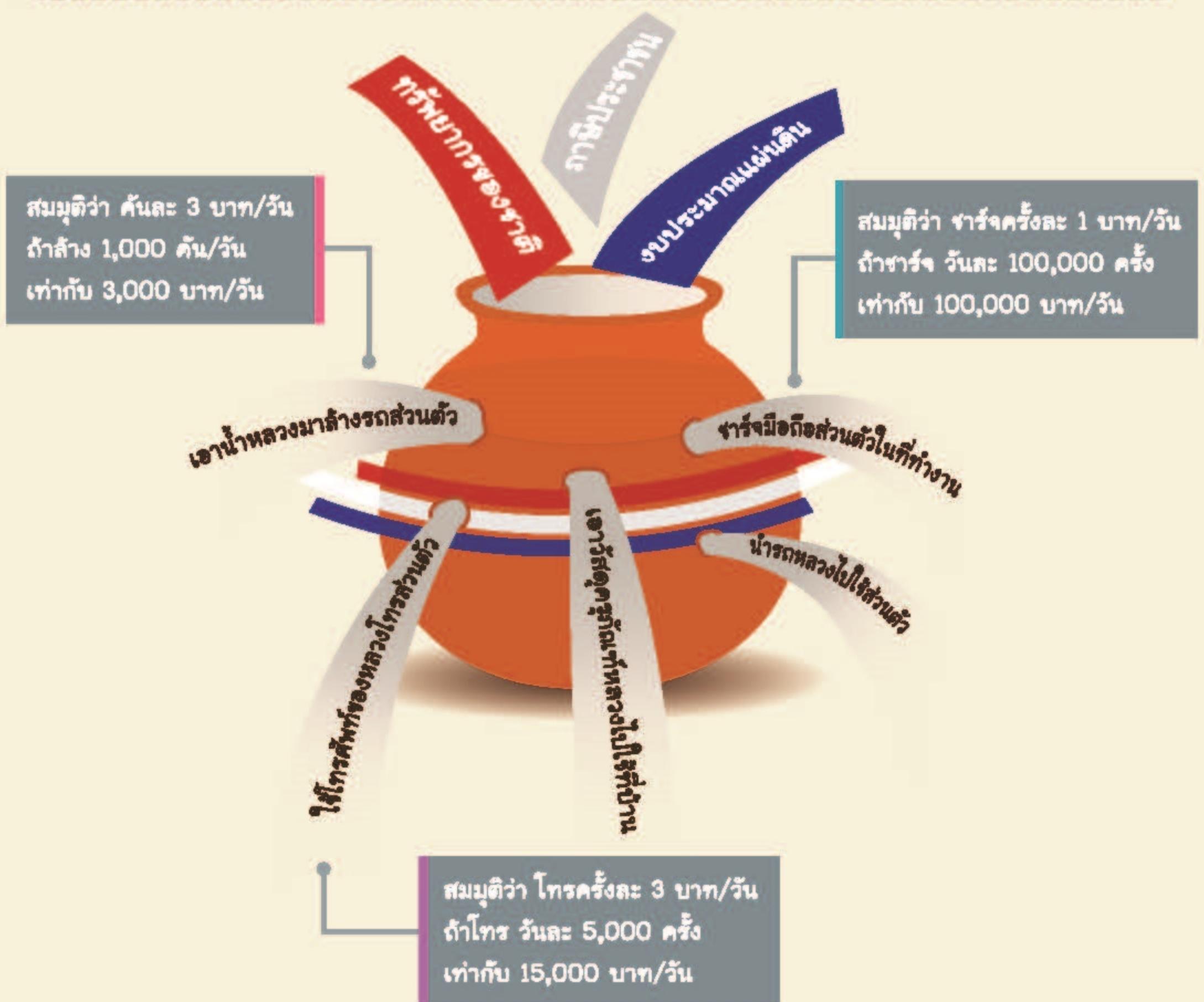

การจอดรถในที่ห้ามจอด

หรือ **ในหน่วยงานของรัฐ** ที่มีการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน ไม่ว่าจะเป็นการเอารถหลวงไปใช้เพื่อธุระส่วนตัว เอารถส่วนตัวมาล้างที่ทำงาน เอาวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ที่บ้าน ซึ่งล้วนจะทำให้ประเทศต้องมีการค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทั้งนั้น เปรียบเสมือนน้ำในโอ่งเป็นงบประมาณของแผ่นดินที่จะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น แต่ต้องรั่วไหลไปเพราะการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน

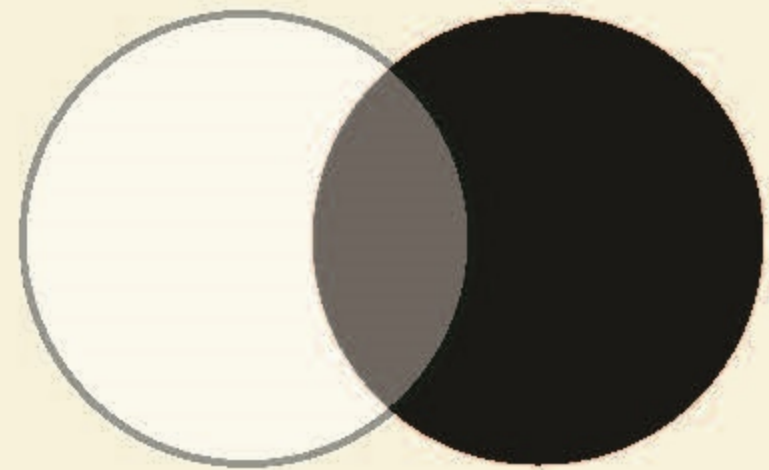
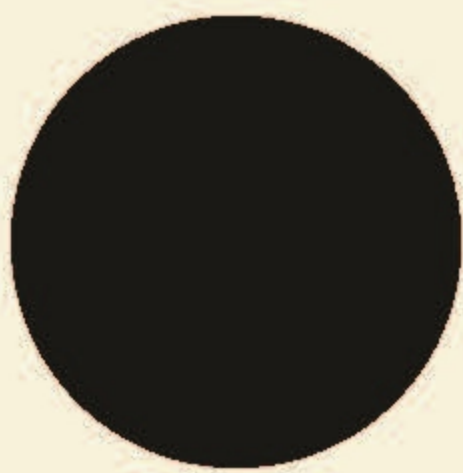
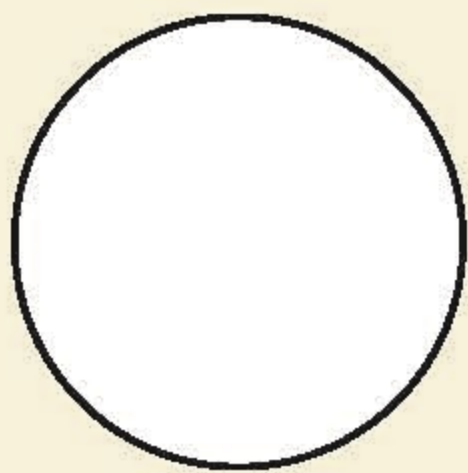

นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วน ที่ **ประโยชน์ส่วนรวม** ต้องตกไปเป็น **ประโยชน์ส่วนตน** ของคนบางคน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม (Conflic of Interest) คือ ?

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เราเรียกกันติดปากว่า **“ผลประโยชน์ทับซ้อน”** หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

พื้นที่สีขาว แทน **ประโยชน์ส่วนรวม**
พื้นที่สีดำ แทน **ประโยชน์ส่วนตน**

พื้นที่สีเทา เกิดจากการทับซ้อนของสีขาวและสีดำ เป็นพื้นที่เกิด **“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”**

ช่วยให้บริษัทฯ
ชนะการประมูล
ด้วยนะคะ

ด้วยความ
ยินดีครับ

นางสาวกิ้นแหวก เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ลงนามทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ตนเป็นคู่สัญญาฝ่ายผู้รับจ้างก่อสร้างด้วย จะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์ส่วนรวมที่นางสาวกิ้นแหวก ซึ่งเป็นนายก อบต. ต้องดูแลเรื่องการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ชัดกับผลประโยชน์ส่วนตนในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้าง ถือว่านางสาวกิ้นแหวก **มีผลประโยชน์ทับซ้อน**

การกระทำใด? เข้าข่าย

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน

1

การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting Benefits) และผลจากการรับผลประโยชน์นั้นส่งผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เช่น การรับเงินหรือบริการต่างๆ จากบริษัทเอกชนที่เข้าร่วมประมูลงานจากภาครัฐ หรือการรับของขวัญจากผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน เป็นต้น

2

การทำธุรกิจกับตัวเอง (Self-Dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) เช่น ผู้บริหารของหน่วยงาน ทำสัญญาจ้างบริษัทที่ภรรยาของตนเองเป็นเจ้าของมาเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน หรือทำสัญญาจัดซื้อรถตู้จากบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่ หรือทำสัญญาให้หน่วยงานจัดซื้อที่ดินของตนเองในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่ เป็นต้น

3

การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post-Employment) โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงาน หรือไปดำรงตำแหน่งในบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม

4

การทำงานพิเศษ (Outside Employment or Moonlighting) โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการสร้างความน่าเชื่อถือ เช่น เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชี รับงานเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบบัญชี เป็นต้น

และประโยชน์ส่วนรวม

5

การรู้ข้อมูลภายใน (Inside Information) แล้วนำข้อมูลไปหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น เช่น ผู้บริหารของหน่วยงานรู้ข้อมูลภายในโครงการก่อสร้างถนนแล้วตนเองหรือให้เครือญาติไปกว้านซื้อที่ดินตามแนวถนนตัดผ่านไว้ล่วงหน้าเพื่อมาขายให้กับหน่วยงานในราคาที่สูง หรือเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ เป็นต้น

6

การใช้บุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน (Using Employer, Property for Private Advantage) เช่น การนำวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน หรือใช้โทรศัพท์ของหน่วยงานติดต่อธุระส่วนตน หรือนำรถยนต์ราชการไปใช้ธุระส่วนตน หรือนำน้ำมันของราชการมาเติมรถยนต์ส่วนตัว หรือนำรถส่วนตัวมาล้างที่หน่วยงาน เป็นต้น

7

การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork-Barrelling) เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอนุมัติโครงการลงในพื้นที่เขตเลือกตั้งหรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบสาธารณะเพื่อหาเสียง หรือการไล่ชื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแสดงความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่าง

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

“จริยธรรม” เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต การกระทำใดที่ผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต ย่อมเป็นความผิดจริยธรรมด้วย แต่ตรงกันข้าม การกระทำใดที่ฝ่าฝืนจริยธรรม อาจไม่มีความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต เช่น การมีพฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่เหมาะสม การมีพฤติกรรมชู้สาว เป็นต้น

“จริยธรรม” และ “การทุจริต”

“เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป”

“การทุจริต” เป็นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรง ถือเป็นความผิดอย่างชัดเจน สังคมส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายออกมารองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นความผิดขั้นรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ปฏิบัติ

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม” เป็นพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างจริยธรรมกับการทุจริต ที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตนกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งพฤติกรรมบางประเภทมีการบัญญัติเป็นความผิดทางกฎหมายมีบทลงโทษชัดเจน แต่พฤติกรรมบางประเภทยังไม่มี การบัญญัติข้อห้ามไว้ในกฎหมาย

“จริยธรรม” เป็นหลักสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติ

กรณีทุจริต นำรถหลวงไปใช้งานแต่งลูก

อดีตคนบดีคณะแพทยศาสตร์แห่งหนึ่ง สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยจัดเตรียมงานแต่งงานบุตรสาวของตน โดยนำเก้าอี้พร้อมพลาสติก กระจ่างต้นไม้ กล้องวิดีโอ โทรทัศน์ สายสัญญาณ ขาตั้งกล้องมอนิเตอร์ กล้องถ่ายรูป ชุดสวิตเซอร์ (ชุดควบคุม) เครื่องเล่นและบันทึกดีวีดี ไปใช้ในการจัดงาน และนำรถยนต์ส่วนกลางไปใช้ขนของและรับส่งเจ้าหน้าที่ไปที่บ้านของตน ซึ่งทรัพย์สินที่นำไปใช้ทุกอย่างเป็นของคณะแพทยศาสตร์ฯ (ของส่วนรวม)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดให้ดำเนินคดีต่อจำเลย ในเบื้องต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาได้ยื่นคำร้องให้การรับสารภาพในภายหลัง

พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องอดีตคนบดีคณะแพทยศาสตร์ฯ เป็นจำเลยในความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ 157

การกระทำของจำเลยดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต นำทรัพย์สินต่างๆ ของคณะแพทยศาสตร์ฯ ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และคณะแพทยศาสตร์ฯ

ศาลอาญาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลย **เป็นการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่** พินาศจำคุก 5 ปี ปรับ 2 หมื่นบาท แต่จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุกเหลือ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 1 หมื่นบาท เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีแล้วเห็นว่าเมื่อจำเลยทราบการกระทำของตนและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น โดยการชดเชยค่าเสียหายแล้วในที่ที่ประกอบด้วยจำเลยรับราชการเป็นแพทย์มานาน ทำคุณความดีให้แก่หน่วยงานและประเทศชาติมาโดยตลอด ทั้งจำเลยมิเคยกระทำความผิดอาญาใดๆ และไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอลงอาญาไว้ 2 ปี

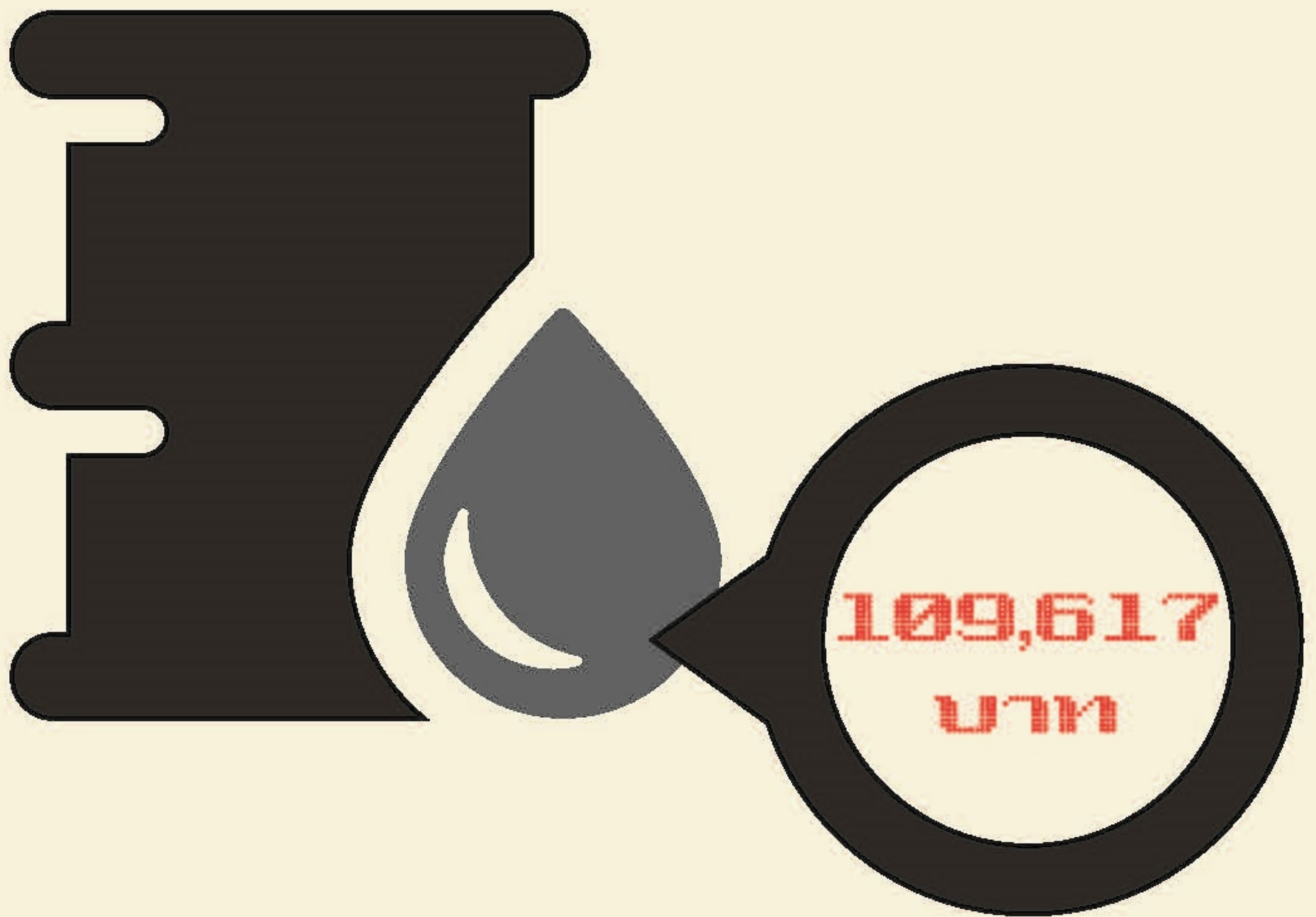
กรณีทุจริต นำรถหลวงไปจำหน่าย และเบิกค่าน้ำมันเท็จ

อดีตนายก อบจ. แห่งหนึ่ง ครั้นดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทำบันทึกขอใช้รถยนต์ของ อบจ. ไปใช้ในการปฏิบัติราชการ และขอเข้าไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักส่วนตัวหลังจากปฏิบัติราชการเสร็จ

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้นำรถยนต์ส่วนตัวไปจำหน่ายประกันการกู้ยืมเงิน 200,000 บาท ไว้กับร้านค้าโอเคะแห่งหนึ่ง และได้นำรถยนต์ของ อบจ. ที่อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นั้นไปจำหน่ายแทนรถยนต์ส่วนตัวที่จำหน่ายไว้เดิม หลังจากนั้นได้ขอเพิ่มวงเงินกู้ยืมอีก 300,000 บาท รวมเป็นเงิน 500,000 บาท จนกระทั่งมีพนักงานขับรถยนต์ของ อบจ. ได้มาพบเห็นว่ารถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวจอดอยู่หน้าร้านค้าโอเคะ สอบถามเจ้าของร้านได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นำมาจำหน่ายไว้

และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในช่วงระยะเวลาที่รถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวได้ถูกนำไปจำหน่าย แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กลับเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ เป็นเงินรวม 109,617.20 บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 90 และ 91 ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ถึงแก่กรรมแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป โดยความตายของผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) ให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อศาลที่มีเขตอำนาจกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1

ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัด ให้ลงโทษจำคุกอดีตนายก อบจ. ครั้งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. เป็นเวลา 18 ปี 24 เดือน

กรณีทุจริต ประมุขที่ดินรัชดา

ภรรยาอดีตนายก ประมุขซื้อที่ดินริมถนนเทียมร่วมมิตรย่านถนนรัชดาภิเษก ใกล้กับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินในกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวง การคลัง โดยอดีตนายก ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในฐานะ เจ้าพนักงานมีหน้าที่ดูแลกิจการของกองทุนฯ ได้ลงนามยินยอมในฐานะ คู่สมรส ให้ภรรยา ประมุขซื้อที่ดินและทำสัญญาซื้อขายที่ดิน ส่งผลให้เป็น คู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาซื้อที่ดินโฉนดแปลงดังกล่าว อัน เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นการ ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย มีโทษผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 (1)

การที่ **ประโยชน์ส่วนตนขัดกับประโยชน์ส่วนรวม** ทำให้ประโยชน์ส่วนรวมต้องตกไปเป็นประโยชน์ส่วนตน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่มี **“ระบบการคิด”** ที่ไม่ถูกต้อง

ไม่สามารถแยก

ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้

Value Clarification

การกระจ่างค่านิยม (Value Clarification : VC)

หมายถึง การทำให้ค่านิยมมีความกระจ่าง เพื่อให้บุคคลเห็นถึงคุณค่าและแสดงออกมาในรูปแบบของ ความเชื่อ ความรู้สึกทัศนคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้อง ดีงาม และควรค่าแก่การยึดถือ ซึ่งการกระจ่างค่านิยมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการทุจริตได้ โดยการส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปมีค่านิยมในการแยกแยะว่า

“ เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตัว .....

..... เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม ”

- ต้องแยกออกจากกันให้ได้อย่างเด็ดขาด ไม่นำมาปะปนกัน
- ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว
- ไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาทดแทนบุญคุณส่วนตัว
- ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องเหนือกว่าประโยชน์ส่วนรวม
- กรณีเกิดผลประโยชน์ขัดกันต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องกระทำการหรือใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของส่วนรวม หากปล่อยให้ให้มีผลประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจแล้วย่อมต้องเกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) ซึ่แน่นอน และความเสียหายก็จะตกอยู่กับประชาชนและประเทศชาตินั่นเอง

ระบบคิดที่จะกล่าวต่อไปนี้... เป็นการนำมาประยุกต์ใช้และเปรียบเทียบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปเป็น “หลักคิด” ในการปฏิบัติงานให้สามารถแยกผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้อย่างเด็ดขาด คือ

“ระบบคิด **ฐานสิบ (Analog)**”

กับ

“ระบบคิด **ฐานสอง (Digital)**”

เรามาทำความเข้าใจในระบบ...

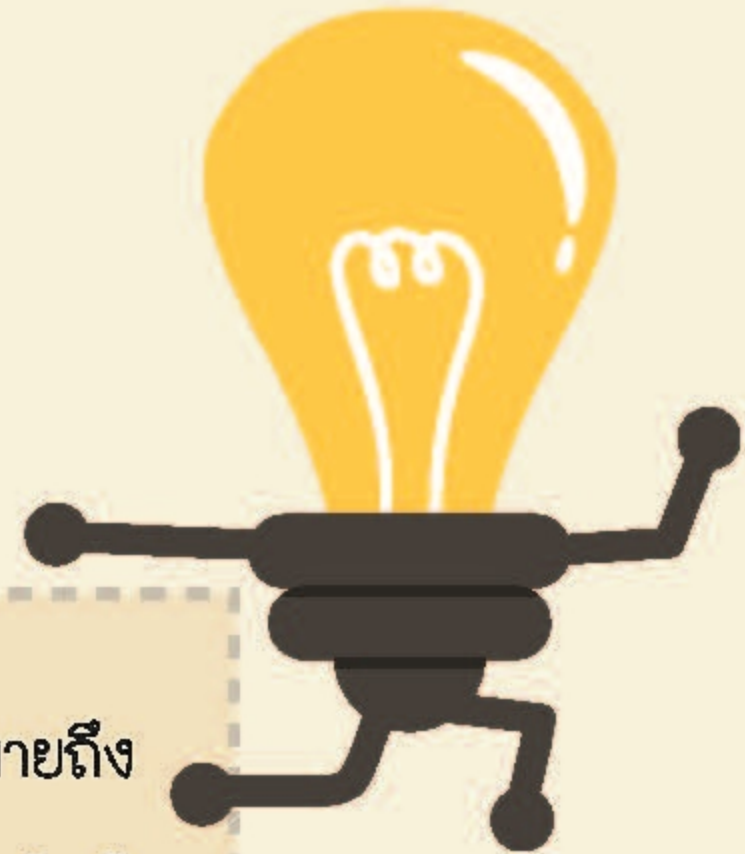
ฐานสิบ (Analog) ฐานสอง (Digital)

กันเถอะ

ระบบเลข

ฐาน
10

ระบบเลข “ฐานสิบ” (decimal number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีตัวเลข 10 ตัว คือ 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 เป็นระบบคิดเลขที่เราใช้ในชีวิตประจำวันกันมาตั้งแต่จำความกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ออกปริมาณหรือบอกขนาด ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อความหมาย สอดคล้องกับระบบ “Analog” ที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณซึ่งเป็นค่าต่อเนื่อง หรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง (Continuous)

ระบบเลข

ฐาน
2

ระบบเลข “ฐานสอง” (binary number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีสัญลักษณ์เพียงสองตัว คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) สอดคล้องกับการทำงานระบบ Digital ที่มีลักษณะการทำงานภายในเพียง 2 จังหวะ คือ 0 กับ 1 หรือ ON กับ OFF (Discrete) ตัดเด็ดขาด

จากที่กล่าวมา... เมื่อนำระบบเลข “ฐานสิบ Analog” และระบบเลข “ฐานสอง Digital” มาปรับใช้เป็นแนวคิด คือระบบคิด “ฐานสิบ Analog” และ ระบบคิด “ฐานสอง Digital” จะเห็นได้ว่า...

ระบบคิด “ฐานสิบ Analog” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัว และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

ระบบคิด “ฐานสอง Digital” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง 2 ทางเท่านั้น คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง 2 ทาง เช่น **ใช่ กับ ไม่ใช่, เท็จ กับ จริง, ทำได้ กับ ทำไม่ได้, ประโยชน์ส่วนตน กับ ประโยชน์ส่วนรวม** เป็นต้น จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด และไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

ระบบคิด **ฐานสิบ** Analog

VS

“การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog)”
คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังมีระบบการคิดที่ยังแยก
เรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันไม่ได้ นำ
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันไปหมด
แยกแยะไม่ออกว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือ
ประโยชน์ส่วนรวม นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของราชการ
มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์
ส่วนตน เครือญาติ หรือพวกพ้อง เหนือกว่าประโยชน์ของ
ส่วนรวมหรือของหน่วยงาน จะคอยแสวงหาประโยชน์จาก
ตำแหน่งหน้าที่ราชการ **กรณีเกิดการขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะยึด
ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก**

ระบบคิดฐานสอง Digital

“การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital)” คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกเรื่อง ตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกัน แยกออกอย่างชัดเจนว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้สิ่งไหนทำไม่ได้ สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตนสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม ไม่นำมาปะปนกัน ไม่นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของราชการ มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมหรือของหน่วยงานเหนือกว่าประโยชน์ของส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง ไม่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากการปฏิบัติหน้าที่ **กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก**

ระบบคิด • ฐานสิบ •

Analog

ระบบคิด • ฐานสอง •

Digital

ระบบคิด • ฐานสิบ •

เอาวัสดุครุภัณฑ์หลวง
ไปใช้ที่บ้าน

เอารถยนต์หลวงมาใช้
ในธุระส่วนตัว

เอาโทรศัพท์หลวงมาโทร
ติดต่อธุระส่วนตัว

เอาอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัว
มาชาร์จที่ทำงาน

ใช้น้ำประปาหลวง
มาล้างรถส่วนตัว

ตัวอย่าง

ระบบคิด • ฐานสอง •

ไม่รับของขวัญจากผู้มาติดต่อราชการ

ไม่ใช้รถหลวงในเรื่องส่วนตัว

ไม่ใช้โทรศัพท์หลวง โทรธุระส่วนตัว

ไม่นำอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัวมาชาร์จที่ทำงาน

ไม่นำวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ที่บ้าน

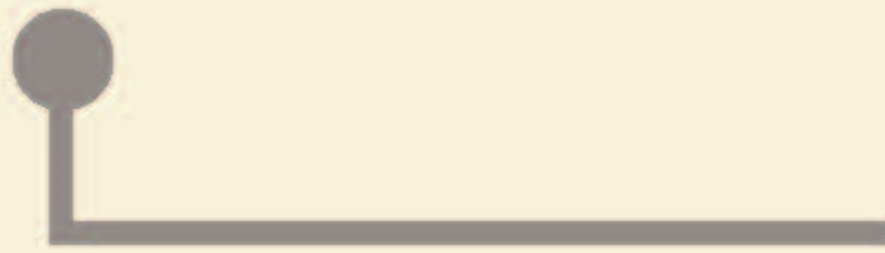

ระบบคิด • ฐานสิบ •

สังคมโลกสมัยก่อน : ยุค Analog

ยอมรับกับคำพูดที่ว่า

“ทุจริตบ้างไม่เป็นไร ถ้าเราได้ประโยชน์”

ไม่สามารถแยกประโยชน์ส่วนตน
ออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้

ประโยชน์ทับซ้อน/สินบน/ทุจริตคอร์รัปชัน

ระบบอุปถัมภ์

นำความสัมพันธ์ส่วนตัวมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

ระบบ

ระบบคิด • ฐานสอง •

สังคมโลกสมัยใหม่ : ยุค Digital

บคิด

ไม่ยอมรับกับคำพูดที่ว่า
“ทุจริตบ้างไม่เป็นไร ถ้าเราได้ประโยชน์”

แยกประโยชน์ส่วนตน
ออกจากประโยชน์ส่วนรวม

เห็นประโยชน์สาธารณะ
มาก่อนประโยชน์ส่วนตน

หลักคิดการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมอย่างเด็ดขาด ดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ข้อ 5 ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(1) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะป็นญาติ พี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง

(2) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเอง หรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

(3) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติภารกิจในฐานะส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่

ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ และคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น

(4) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่น ในราชการรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ ต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้ง ระหว่างประโยชน์ของทางราชการหรือประโยชน์ส่วนรวม กับประโยชน์ ส่วนตนหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสากล ซึ่งองค์กรในระดับสากลต่างก็ให้ความสำคัญ ดังจะเห็นได้จาก จรรยาบรรณสากลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามประกาศของ องค์กรสหประชาชาติ และ **อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย การต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption – UNCAC) ค.ศ. 2003** ที่กำหนด ให้การแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่เป็นมาตรฐาน ความประพฤติสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติงานของรัฐ แต่ละรัฐ และระหว่างรัฐ

คิดได้

คิดดี

คิดเป็น

คิดแบบไหน ? ... ไม่ทุจจริต

คิดได้

- คิดก่อนทำ (ก่อนกระทำการทุจริต)
- คิดถึงผลเสียผลกระทบต่อประเทศชาติ
(ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศในหลายๆ ด้าน)
- คิดถึงผู้ได้รับบทลงโทษจากการกระทำการทุจริต
(เอามาเป็นบทเรียน)
- คิดถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง
(จะต้องอยู่กับความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษ
ไล่ออก และติดคุก)
- คิดถึงคนรอบข้าง (เสื่อมเสียต่อครอบครัวและ
วงศ์ตระกูล)
- คิดอย่างมีสติสัมปชัญญะ

คิดดี

- คิดแบบพอเพียง ไม่เบียดเบียนตนเอง
ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และ ไม่เบียดเบียนประเทศชาติ
- คิดอย่างรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ กฎระเบียบ
- คิดตามคุณธรรม ว่า **“ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”**

คิดแบบไหน ?
... **ไม่ทุจจริต** ...

คิดเป็น

- คิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันอย่างชัดเจน
- คิดแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่ กับ เรื่องส่วนตัวออกจากกัน
- คิดที่จะไม่นำประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน มาก้าวก่ายกัน
- คิดที่จะไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
- คิดที่จะไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาตอบแทนบุญคุณส่วนตน
- คิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง
- **คิดฐานสอง และ ทั้งฐานสิบ**

แนวทาง การแก้ไขปัญหาคาการทุจริต ..... โดยหลัก 3 ป. (ปราบ, ป้อง และ ปลุก)

“ปราบ” คือ การปราบปรามการทุจริต เป็นกรณีที่มีเหตุเกิดขึ้นแล้ว เป็นการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งประเทศไทยมีกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ดังนี้

- (1) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาตรา 123, มาตรา 123/1, มาตรา 123/2, มาตรา 123/3 และการกระทำความผิดที่เป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มาตรา 100 – มาตรา 103 ให้เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และมีโทษทางอาญา (มาตรา 103/1, มาตรา 122)
- (2) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 – มาตรา 166, มาตรา 200 – มาตรา 205
- (3) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 – มาตรา 11
- (4) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 – มาตรา 8, มาตรา 10 – มาตรา 13

นอกจากนี้ ยังมีมาตรการริบทรัพย์ทางแพ่งอันเนื่องจากการร่ำรวยผิดปกติ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่

“ป้อง” คือ การป้องกันการทุจริต เป็นมาตรการที่ใช้เพื่อลดโอกาสในการกระทำการทุจริตให้ยากขึ้นหรือไม่ให้เกิดขึ้น เช่น การห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา 100 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ใคร? อยู่ภายใต้บังคับ มาตรา 100

- นายกรัฐมนตรี
- รัฐมนตรี
- ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- รองผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การบังคับใช้ ...

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งดังกล่าวและหรือคู่สมรสหรือกรณีพ้นตำแหน่งยังไม่ถึง 2 ปี ดำเนินการดังนี้

1. เป็นคู่สัญญา / มีส่วนได้เสียในสัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับดูแล ฯลฯ
2. เป็นหุ้นส่วน / ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับดูแล ฯลฯ

3. รับสัมปทาน / คงไว้ซึ่งสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ ฯลฯ หรือ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทาน ฯลฯ

4. เป็นกรรมการ / ที่ปรึกษา / ตัวแทน / พนักงาน / ลูกจ้าง ในธุรกิจเอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือ ตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ ที่ตนสังกัดอยู่ ฯลฯ

แม้กระทั่ง ในส่วนของ กฎหมายเกี่ยวกับการ จัดตั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ก็ไม่ยอมรับที่จะให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไป กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ ส่วนรวม ดังเช่นในมาตรา 44/3 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ฯ มาตรา 48 จตุพจน์ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ หรือ มาตรา 64/2 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วน ตำบล ฯ เป็นต้น

การห้ามไม่ให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

ตามมาตรา 103 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. ห้าม รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
3. จากบุคคล นิติบุคคล (บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมาคม ฯลฯ)

(หลักเกณฑ์ตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ใช้บังคับกับผู้ที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึง 2 ปีด้วย)

ประโยชน์อื่นใด ได้แก่ ....

- การรับบริการ
- การรับความบันเทิง
- การลดราคา
- การรับการฝึกอบรม
- สิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้

ใคร ?

อยู่ภายใต้บังคับ
มาตรา 103 ....

- เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ทุกตำแหน่ง

หลักเกณฑ์ ...

เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้จะต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอนุญาตให้รับได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้ ดังนี้

1. จากญาติที่ให้โดยเสน่หา ตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะารูป
2. จากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ ซึ่งมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน 3,000 บาท
3. การให้ที่เป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป เช่น มูลนิธิแห่งหนึ่งแจกของให้กับประชาชนทั่วไปคนละ 5,000 บาท โดยไม่ได้เลือกให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ใดผู้หนึ่ง

กรณีมีความจำเป็นต้องรับไว้

เพื่อรักษาไมตรี ต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาทันทีเพื่อวินิจฉัยว่าจำเป็นเหมาะสมที่จะรับเป็นสิทธิของตนหรือไม่

ถ้าผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับ ก็ให้คืนแก่ผู้ให้ทันที ถ้าคืนไม่ได้ก็ส่งมอบให้เป็นสิทธิของหน่วยงาน (เมื่อดำเนินการแล้วถือว่าเจ้าหน้าที่ไม่เคยรับทรัพย์สินนั้น)

เปอร์เซ็นต์ส่วนลด

สิทธิพิเศษ

ของขวัญ

ห้ามรับ

แป๊ะเจี๊ยะ

ค่าน้ำร้อนน้ำชา

บทลงโทษ สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 100 และมาตรา 103
จำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ / ความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ / ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตาม
ประมวลกฎหมายอาญาด้วย

สำหรับหลักเกณฑ์การให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐและการเรียกรไ
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
ให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียกรไของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544

“ปลุก” คือ การปลุกฐานความคิดให้คนในสังคมไทยในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมี “ระบบคิดฐานสอง” สามารถแยกได้ว่าเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตนเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันได้ ไม่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน ไม่นำมาก้าวก่าด้วยกัน ไม่นำประโยชน์ส่วนรวมไปตอบแทนบุญคุณส่วนตน ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง

ขอเชิญชวนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้

ระบบคิด

ฐาน
2

และทั้ง

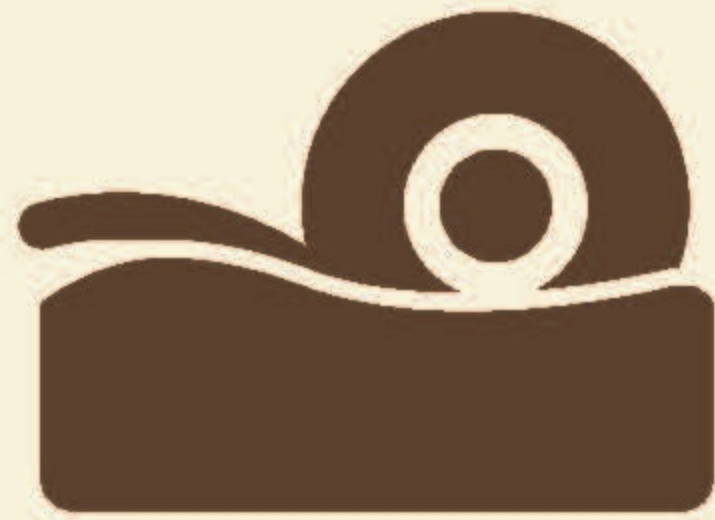
ฐาน
10

เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต

ถึงเวลาที่เรา ต้องเลือก

สก็อตเทป
ที่บ้านหมด
ทำไงดี

ไปซื้อเองสิ
อย่าเอาของออฟฟิศ
ไปใช้ส่วนตัวเลย

คิดฐานสอง

เอาของ
ออฟฟิศไปสิ
ไม่เป็นไรหรอก

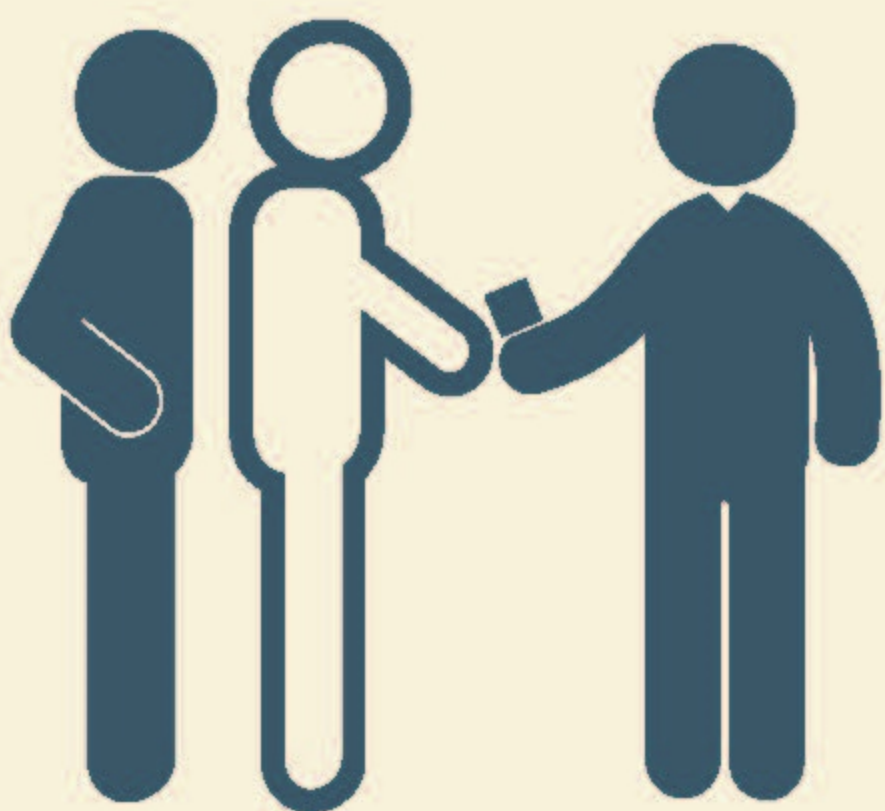
คิดฐานสิบ

กำลังรับมือ ที่เกี่ยวกับโควิด

ต่อโควิด
ยังต่อโควิดเป็นระเบียบ
ยังช่วยให้เร็วขึ้น

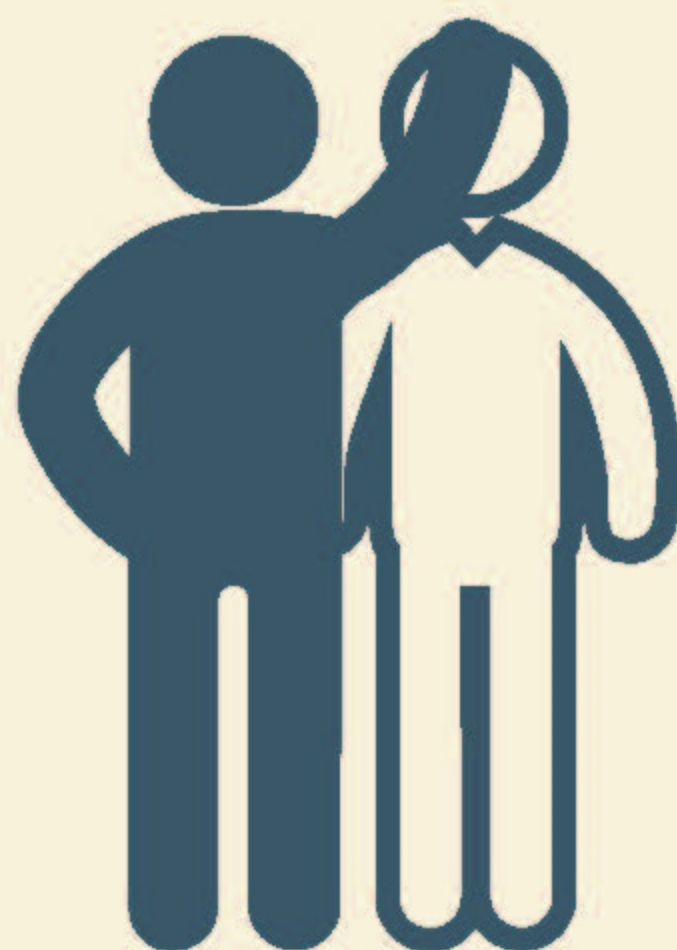
คิดฐานสอง

ทำไงดี

What should I do?

แซงคิวไปแล้ว
กำลังรับมือนี้
ทำยังไงได้

คิดฐานสิบ

โดน

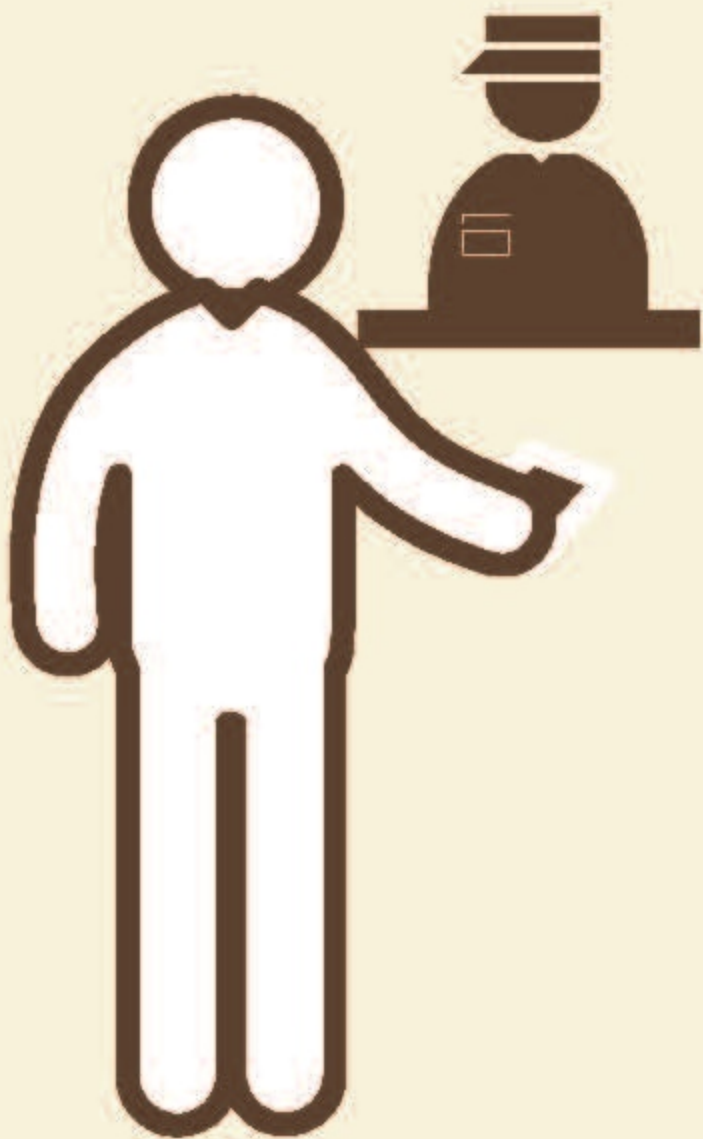
ตำรวจแจกใบสั่ง

ทำไมดี

เสียค่าปรับ

ตามกฎหมาย
ที่กำหนดดีกว่า

คิดฐานสอง

ยึดเงิน

จะได้ไม่ต้องเสียเวลา
ไปสถานีตำรวจ

คิดฐานสิบ

ถึงเวลาที่เรา ต้องเลือก

อยากให้ลูก
สอบติด

โรงเรียนชื่อดัง **ทำไงดี**

ลูกสอบ **ไม่ติด**
ไม่เป็นไร
เรียนที่อื่นก็ได้

คิดฐานสอง

ยัดเงินสี่

ยี่งเงินเยอะ
ก็ยิ่งสอบติดง่าย

คิดฐานสิบ

ปัญหาการทุจริตในสังคมไทย เป็นหน้าที่ของประชาชนคนไทยทุกคนที่จะต้อง
ร่วมกันแก้ไข โดยสามารถเริ่มได้จากตัวเราเองก่อน ด้วยการใช้ระบบคิด
“**ฐานสอง**” ที่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตนสิ่งใดเป็น
ประโยชน์ส่วนรวม โดยเริ่มแยกแยะจากสิ่งเล็กๆ รอบตัวเรา หากสิ่งใดที่เป็น
ประโยชน์ส่วนรวมจะต้องไม่นำมาป็นหรือมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หากใคร
ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็จะต้องแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตน
ออกจากกันให้ได้ ไม่นำเรื่องส่วนตนมาปะปนกับเรื่องในตำแหน่งหน้าที่ ไม่นำ
ประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน หากเกิดกรณีขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ก็ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

หากทุกคนสามารถคิดได้และคิดเป็นในการแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์
ส่วนรวมได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ปัญหาการทุจริตก็จะลดลง
หรือแทบจะหมดสิ้นไปจากสังคมไทย และประโยชน์ส่วนรวมทุกอย่าง
ก็จะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง

...สำคัญที่สุดต้องคิดว่า...

“เราทุกคนทำได้ และถึงเวลาแล้วที่ต้องร่วมกันทำ **โดยเริ่มต้นที่ตัวเราก่อน**”

เบื่อกันหรือยัง กับเรื่องทุจริต

.....

(เติมคำตอบของคุณในช่องว่าง)

รายชื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

1. พลตำรวจเอก วัชรพล	ประสารราชกิจ	ประธานกรรมการ	ป.ป.ช.
2. นายปรีชา	เลิศกมลมาศ	กรรมการ	ป.ป.ช.
3. พลตำรวจเอก สภาพร	หลาวทอง	กรรมการ	ป.ป.ช.
4. นายณรงค์	รัฐอมฤต	กรรมการ	ป.ป.ช.
5. นางสาวสุภา	ปิยะจิตติ	กรรมการ	ป.ป.ช.
6. นายวิทยา	อาคมพิทักษ์	กรรมการ	ป.ป.ช.
7. นางสุวณา	สุวรรณจุฑา	กรรมการ	ป.ป.ช.
8. นายสุรศักดิ์	ศิรีวิเชียร	กรรมการ	ป.ป.ช.
9. พลเอก บุญยวัฒน์	เครือหงส์	กรรมการ	ป.ป.ช.

รายชื่อคณะกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

สำนักงาน ป.ป.ช.

๑. นายณรงค์	รัฐอมฤต	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายจีระพงษ์	สืวายุวิโรจน์	อนุกรรมการ
๓. นางชลรศ	นงศ์ภา	อนุกรรมการ
๔. นายบุญสม	นาวานุเคราะห์	อนุกรรมการ
๕. นายพนม	พงษ์ไพบูลย์	อนุกรรมการ
๖. นายพะนอม	แก้วกำเนิด	อนุกรรมการ
๗. นางสุคนธ์	สินธพานนท์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวดวงพร	รุจิเรข	อนุกรรมการ
๙. นายเชิดศักดิ์	ชูศรี	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวนราทิพย์	พุ่มทรัพย์	อนุกรรมการ
๑๑. นายบุญสนอง	บุญมี	อนุกรรมการ
๑๒. นางวรรณทวี	ศรีสุกใส	อนุกรรมการ
๑๓. นางสาวจงกล	ทรัพย์สมบูรณ์	อนุกรรมการ
๑๔. รองศาสตราจารย์ พรทิพย์ พิมลสินธุ์		อนุกรรมการ
๑๕. นายศักดิ์ดา	พระภูมิ	อนุกรรมการ
๑๖. นายภาส	ภาสสิทธิ์	อนุกรรมการ
๑๗. รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. (นายชัยรัตน์ ขนิษฐบุตร)		อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาคการเมือง (นายบุญแสง ชีระภากร)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ (นายธิตี เมฆวนิชย์)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาค ประชาสังคมและการพัฒนาเครือข่าย (นายสมชัย ธีระวันธุ์)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑. ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ (นายทวิชาติ นิลกาญจน์)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริต
ของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3 สำนักงาน ป.ป.ช.

1. นายอุทิศ บัวศรี ประธานคณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช.
2. นายภาส ภาสสิทธิ์ คณะทำงาน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ สำนักงาน ป.ป.ช.
3. นายยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ คณะทำงาน
นายแพทย์ทรงคุณวุฒิ หัวหน้ากลุ่มที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข
4. นายมณู โชติเสน คณะทำงาน
ผู้อำนวยการส่วนเรื่องราวร้องทุกข์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย
5. นายธิตี เมฆวนิชย์ คณะทำงานและเลขานุการ
ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.
6. นายเฉลิมชัยวงศ์ บริรักษ์ คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.
7. นายสรารุณี เศรษฐกูร คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.
8. นายภิญโญยศ ม่วงสมมุข คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.
9. นางสาวอิสริย์ ตี๋ปินวงศ์ คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.

ที่ปรึกษา

1. นางสาวณัฏฐา สุวรรณฉวี กรรมการ ป.ป.ช.
2. นายสรเสริญ พลเจียก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
3. นายอุทิศ บัวศรี ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

บรรณาธิการ

นายนิติ เมฆวนิชย์ ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ

กองบรรณาธิการ

1. นายธเนศ ตระกูลสฤษดิ์
2. นายสมพจน์ แฝงประสิทธิ์
3. นางสาวกัลยา สนวนโพธิ์
4. นายเฉลิมชัยวงศ์ บริรักษ์
5. นายสรารุณี เศรษฐกร
6. นายพงษ์พันธ์ โตสกุลไกร
7. นายกาญจน์บัณฑิต สันนุช
8. นายเทอดภูมิ ทัดนพิมล
9. นายภิญโญยศ ม่วงสมมุข
10. นายธนวัฒน์ มะแมน
11. นายณัฐพงศ์ มณีจักร์
12. นางสาวอิสริย์ ตี๋ปิ่นวงศ์
13. นางสาวสกลรัก เผ่าจินดา
14. นางสาวจารุวรรณ แสงจันทร์
15. นางสาวธิตีมา บัวระพา
16. นางสาวสุภาวดี แทนเกิด

สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.

เลขที่ 165/1 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์ 0 2282 3161 – 5 ต่อ 502, 511, 607, 0 2282 1149

โทรสาร 0 2282 8712

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559 จำนวน 25,000 เล่ม

บริษัท สยามคัลเลอร์พริ้น จำกัด

41/23 หมู่ 3 ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

โทร. 0-2983-6500-7 แฟกซ์ 0-2983-6538-9

www.siamcolourprint-2549.com

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้กล่าวหา

ชื่อ - นามสกุล .....
รหัสบัตรประชาชน .....
ที่อยู่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... ตำบล .....
อำเภอ ..... จังหวัด .....
โทรศัพท์บ้าน ..... โทรศัพท์มือถือ .....
E-mail ..... อาชีพ .....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหา

ชื่อ - นามสกุล .....
ตำแหน่ง ..... ระดับ .....
สังกัดของผู้ถูกกล่าวหา .....
กรม ..... กระทรวง .....
จังหวัดที่เกิดเหตุ .....
ข้อกล่าวหา .....

ส่วนที่ 3 พฤติการณ์การกระทำการทุจริตตามข้อกล่าวหาโดยละเอียด

(โปรดระบุวัน เวลา สถานที่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พยานบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่นๆ
ที่สามารถตรวจสอบได้ และหากมีเอกสารหลักฐาน ให้แนบมาด้วย)

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อผู้กล่าวหา .....

... ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต ...

วันนี้.....

**“ แคนเปลี่ยนวิธี คิด
ทุจริตก็หมดไป ”**

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
เลขที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
หรือ ตู้ ปณ. 100 เขตดุสิต กทม. 10300 www.nacc.go.th

สายด่วน ป.ป.ช. 1205